

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen
Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw
Postbus 291
3700 AG ZEIST

15 FEB. 2013

Uw brief van
5 februari 2013

Uw kenmerk
G47 2012.02298/13/G

Datum
14 februari 2013

Ons kenmerk
ZA/2013022252

Behandeld door
- * .

Doorkiesnummer
(020) 797 88 03

Zaaknummer
2013014486

Onderwerp
Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 5 februari 2013 aan het College voor zorgverzekeringen advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet. Verzoeker en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van drie implantaten in de onderkaak ten behoeve van kronen.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, maar een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het College brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

Vooraf merkt het College op dat de adviestaak van het College beperkt is tot de vraag of een verzekerde aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het College kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van een zorgverzekeraar op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het College dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn tandheelkundig adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee, hierbij rekening houdende met de vraag van uw commissie of het zo is, dat door het in het verleden vervaardigde kroon- en brugwerk de amelogenesis imperfecta is behandeld en daarmee de aanspraak op bijzondere tandheelkunde is beëindigd.

Het betreft een aanvraag voor drie implantaten in de onderkaak ten behoeve van kronen. Bij verzoeker zijn circa 22 jaar geleden veel gebitselementen van kroon- en brugwerk voorzien in verband met ernstige amelogenesis imperfecta. Dit is een ernstige glazuuraantasting van niet-carieuze aard, die een indicatie kan vormen voor bijzondere tandheelkundige hulp. Curatieve tandheelkundige hulp voor volwassenen, waarvan in casu sprake is, kan alleen onder de Zorgverzekeringswet vallen wanneer zo'n indicatie aanwezig is.

De cruciale vraag die in de eerste plaats beantwoord moet worden luidt dan ook of thans een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp aanwezig is. Wanneer die vraag bevestigend wordt beantwoord, komt de vraag aan de orde of de gevraagde behandeling doelmatig is. Verweerder besliste dat hier geen indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp aanwezig is. De daarop volgende discussie over doelmatigheid van het behandelingsplan is dan ook niet meer aan de orde.

De vraag of een verzekerde die ooit is behandeld in het kader van de bijzondere tandheelkunde later nog aanspraak kan maken op voortzetting van die aanspraak is in 1995 beantwoord door de toenmalige Ziekenfondsraad. Toen is bepaald dat, wanneer een voorziening die geplaatst is in het kader van de bijzondere tandheelkunde niet meer voldoet, een nieuwe voorziening in dat kader kan worden geplaatst wanneer de oorspronkelijke indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp ook op dat moment nog aanwezig is, en ook de noodzaak tot de uitgebreide hulp nog bestaat.

In dit geval gaat het om vervanging door implantaten van twee gebitselementen, een rechtsonder en een linksonder, die verloren gaan om redenen die niet aan amelogenesis imperfecta kunnen worden toegeschreven. Het element linksonder is onderdeel van een brug. Bij verlies van dit element gaat ook de brug verloren. Ter plaatse van het diasteem dat door de brug overkapt werd is een derde implantaat voorzien. Het in het verleden verloren gaan van dit derde element kan evenmin aan amelogenesis imperfecta worden toegeschreven.

Hier is sprake van normaal curatief onderhoud aan het gebit, zonder dat sprake is van een indicatie tot bijzondere tandheelkundige hulp of voortzetting van zo'n indicatie uit het verleden.

Juridische beoordeling

Het College heeft kennisgenomen van de stukken. Op basis van de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering en het advies van de tandheelkundig adviseur is het College van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor het gevraagde.

In artikel B29.1 van de Menzis ZorgVerzorgd Polis is, voor zover voor het onderhavige geval van belang, bepaald dat bijzondere tandheelkunde is bedoeld voor mensen voor wie reguliere tandheelkunde niet toereikend is, door een bijzondere aandoening en dat de verzekerde recht heeft op bijzondere tandheelkunde die noodzakelijk is als de verzekerde:

- een ernstige ontwikkelingsstoornis, groeistoornis of verworven afwijking van het tand-kaakmondstelsel heeft;
- een niet-tandheelkundige lichamelijke of geestelijke aandoening heeft;
- een niet-tandheelkundige medische behandeling moet ondergaan en deze behandeling zonder de bijzondere tandheelkunde aantoonbaar onvoldoende resultaat zal hebben.

Hierbij geldt dat de verzekerde alleen recht heeft op bijzondere tandheelkunde als deze noodzakelijk is om een tandheelkundige functie te behouden of te verwerven, die gelijkwaardig is aan de tandheelkundige functie die de verzekerde zou hebben gehad als de aandoening zich niet zou hebben voorgedaan.

Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

3/ZA/2013022252

Nu de tandheeskundig adviseur heeft aangegeven dat verzoeker geen indicatie heeft voor bijzondere tandheeskundige hulp, komt verzoeker niet in aanmerking voor vergoeding van drie implantaten in de onderkaak ten behoeve van kronen.

Advies

Gelet op het bovenstaande adviseert het College tot afwijzing van het verzoek.

Hoogachtend, , .